

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE
UPRAVA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE
Klasa: UP/I-612-08/17-0035
Urbroj: 532-04-01-03-02/2-17-1
Zagreb, 28. ožujka 2017.

Ministarstvo kulture na temelju članka 12. stavka 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara („Narodne novine“, broj 69/99, 151/03, 157/03, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14) i članka 20. stavaka 1. i 2. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja Registra kulturnih dobara Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 89/11 i 130/13), donosi

RJEŠENJE

1.

Utvrđuje se da **Tradicije uzgoja lipicanaca u Slavoniji, Baranji i Srijemu** imaju svojstvo nematerijalnoga kulturnog dobra u smislu članka 9. stavka 1. alineje 2. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

2.

Za kulturno dobro iz točke 1. ovoga Rješenja utvrđuje se sljedeći sustav mjera zaštite:

- osigurati dostupnost dobra javnosti putem manifestacija, smotri, izložbi, specijaliziranih priredbi, natjecanja te prezentiranjem u tiskanim i elektroničkim medijima ;
- poticati sudjelovanje zajednice, konjogojskih udruga i pojedinaca koji baštine dobro u identificiranju, definiranju, predstavljanju i prenošenju dobra;
- popularizirati i promovirati kulturno dobro održavanjem izložbi, stručnih skupova, festivala i specijaliziranih priredbi, putem elektroničkih medija, audio i video zapisa i na drugi način;
- poticati prenošenje i njegovanje kulturnoga dobra u izvornim i drugim sredinama;
- educirati stručni kadar za prenošenje znanja i vještina u uzgoju i pratećim djelatnostima (obrtima) putem seminara, radionica, formalnoga i neformalnoga obrazovanja;
- nastaviti sa istraživanjem dobra, primjerenim dokumentiranjem u svim oblicima i načinima suvremenoga bilježenja te stručnim i znanstvenim vrednovanjem s posebnom pažnjom prema uočavanju veza između uzgoja lipicanaca i njihove društvene uloge i važnosti u prošlosti i sadašnjosti;
- štititi dobro jačanjem nacionalnih, regionalnih i lokalnih specifičnosti uzgoja lipicanaca prepoznajući procese globalizacije i društvene transformacije, kako bi se izbjegla opasnost nestajanja ili uništenja;
- nositelji dobra dužni su provoditi mjere zaštite radi njegova očuvanja, sukladno Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svim propisima koji se odnose na kulturna dobra, pridržavajući se njegove povjesnotradicijske matrice i pojavnosti.

3.

Nositelji su sve pravne i fizičke osobe evidentirane na Popisu nositelja koji je sastavni dio ovoga Rješenja. O svim promjenama nositelja nadležno tijelo dužno je obavijestiti Stručno povjerenstvo za utvrđivanje svojstva kulturnoga dobra, koje će sukladno izmjenama revidirati Popis nositelja.

4.

Na navedeno nematerijalno kulturno dobro iz točke 1. izreke ovoga Rješenja primjenjuje se Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svi propisi koji se odnose na kulturna dobra.

5.

Predmetno kulturno dobro upisat će se u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske - Listu zaštićenih kulturnih dobara, a upis će se objaviti u „Narodnim novinama“.

6.

Žalba ne odgada izvršenje ovoga Rješenja.

O b r a z l o ž e n j e

Uvod

Lipicanska pasmina konja uzgojena je u ergeli *Lipica* (danas Republika Slovenija), po kojoj je pasmina i dobila naziv. Ergelu je osnovao austrijski nadvojvoda Karlo II 1580. godine radi uzgoja voznih i jahačih konja za potrebe bečkoga dvora. Osnutkom ergele počinje i oblikovanje lipicanske pasmine, jedne od najstarijih pasmina konja u Evropi, čije su osobine usavršavane ciljanom i pažljivom selekcijom. Lipicanska ždrijebad rađa se s tamnom bojom dlake koja se tijekom prvih godina života mijenja u svjetlu nijansu, tako da u dobi do deset godina dlaka konjima poprima trajnu svjetlu sivu nijansu. Osnovne osobine lipicanca su plemenitost, inteligencija i izdržljivost. Glava je plemenita i blago konveksnoga profila, vrat mišićav i visoko nasađen, trup je dubok i širok, greben je dobro formiran, prsa duboka i široka, leđa srednje duga i dobro povezana, sapi zaobljene i snažne, noge čvrste i suhe, kretanje visoke akcije, izdašne i sigurne u svim hodovima. Konji su visine 155 do 160 cm. Najčešća boja dlake odrasloga lipicanca je siva, no postoji dio populacije tamnije boje dlake (dorati, vranci i vrlo rijetko alati).

Lipicanci se i danas u većem broju uzgajaju na području nekadašnje Habsburške, kasnije Austro-Ugarske Monarhije: u Austriji, Njemačkoj, Italiji, Sloveniji, Češkoj, Slovačkoj, Mađarskoj, Rumunjskoj, Srbiji i Hrvatskoj. Na hrvatskome uzgojnom području, lipicanci su najviše zastupljeni u Slavoniji, Baranji i Srijemu.

Lipicanska pasmina zaštićena je nizom propisa usvojenih na svjetskoj, europskoj i nacionalnoj razini: međunarodnom *Konvencijom o biološkoj raznolikosti* iz 1992. god., *Strategijom i akcijskim planom zaštite biološke i krajobrazne raznolikosti RH* iz 2008., *Nacionalnim programom očuvanja izvornih i zaštićenih pasmina domaćih životinja u Republici Hrvatskoj* iz 2010. godine te uvrštavanjem lipicanca u *Popis izvornih i zaštićenih pasmina i sojeva domaćih životinja te njihovog potrebitog broja* iz 1998., zadnji put revidiranim 2013. godine.

Ovim Rješenjem štite se uzgojne tradicije lipicanaca kao važan dio kulturne baštine Hrvatske. Uzgoj lipicanaca u Hrvatskoj danas se provodi u dva oblika: uzgoj u državnim ergelama i tradicijski uzgoj u seoskim gospodarstvima. Između oba načina postoji uska povezanost i usklađenost koja se razvija od 19. stoljeća, a posebno je naglašena od 20 - tih godina 20. stoljeća kada su osnovane prve konjogojske seljačke udruge u Slavoniji.

Kratka povijest uzgoja lipicanaca u Hrvatskoj

Uzgoj lipicanaca imao je veliku ulogu u hrvatskoj povijesti, posebice u kulturi plemičkoga, veleposjedničkoga i vojnoga sloja te u narodnome životu. Razvoju konjogojsvta i širenju lipicanaca u sela doprinijela je i vojnokrajiška uprava dajući seljacima rasplodne pastuhe, otkupom pomlatka, itd. Prvi lipicanci na području Hrvatske uzgajani su već oko 1700. godine u ergeli grofa Andrije Jankovića u Terezovcu (današnjem Suhopolju) kod Virovitice. Na toj je ergeli nastala linija *Tulipan* oko 1800. godine. Službeno je uvrštena u jednu od osam priznatih linija pastuha lipicanske pasmine i jedina je porijeklom iz Republike Hrvatske.

Značajna ustanova za povijest uzgoja lipicanaca na području Republike Hrvatske bila je i prva državna ergela za uzgoj lipicanaca u Stančiću kod Zagreba osnovana 1919. godine. U Stančiću je stvoren standardni tip hrvatskoga lipicanca koji je svojim odlikama bio prilagođen uzgojnim potrebama ergelskoga, ali i narodnoga uzgoja konja u velikome dijelu Hrvatske. Na internacionalnoj izložbi i natjecanju u Aachenu u Njemačkoj 1939. godine ocijenjen je kao najbolji tip lipicanca u Europi.

Nekadašnja državna pastuharna Kutjevo također je dala značajan doprinos uzgoju lipicanaca još prije II. svjetskog rata, a posebno nakon njega, kada je dobila status Vojne lipicanske ergele i postala najbolja ergela lipicanaca u tadašnjoj Jugoslaviji.

U drugoj polovici 19. i prvoj polovici 20. st. ugled dobrih i priznatih lipicanskih ergela stekle su ergele u Cabuni i Suhopolju kraj Virovitice, Đakovu, Lipiku, Vukovaru i Orlovnjaku kod Osijeka. Do danas se državni uzgoj ove pasmine zadržao samo u ergelama u Đakovu i Lipiku koje su preuzele velik dio rasplodnoga materijala lipicanskih ergela Kutjevo i Stančić.

Ergelski uzgoj lipicanaca

Današnja *Državna ergela Đakovo* spada među najstarije ergele u Evropi. Prvi se puta spominje u pisanim izvorima 1506. godine, a bila je nadaleko poznata po arapskim konjima. 1806. godine je 300 konja iz ergele Lipica evakuirano pred Napoleonom vojskom i smješteno u štale biskupa Antuna Mandića u Đakovu. Lipicanci na đakovačkoj ergeli ostaju duže od godinu dana, a nakon povratka konja u Lipicu, dio lipicanaca ostaje u Đakovu. Od tada se širilo znanje potrebno za uzgoj lipicanaca i svijest o njihovoj kulturološkoj vrijednosti. Na tim osnovama započinje uzgoj lipicanske pasmine u Đakovštini.

U drugoj polovini 19. stoljeća, za vrijeme biskupa Josipa Juraja Strossmayera, ergela prelazi na uzgoj lipicanaca i doživljjava procvat. 1866. godine na Gospodarskoj izložbi u Beču lipicanski pastuh osvaja prvo mjesto. Biskupijski ekonomat opredijelio se za uzgoj lipicanaca za potrebe biskupije zbog njihove izdržljivosti u radu, dobre iskoristivosti hrane, brzine, poslušnosti, izdašnosti hoda, a Biskupija je poticala širenje u privatni uzgoj. Lipicanci su smatrani ponosom biskupijskoga vlastelinstva, a osim biskupa Strossmayera čiju je kočiju vukao četveropreg bijelaca, lipicance su nastavili uzgajati njegovi naslijednici, biskupi Ivan Krapac i Antun Akšamović. 1945. godine ergela je nacionalizirana i

do danas je u državnom vlasništvu pod nazivom Državna ergela Đakovo. Sastavni dio Ergele su *Pastuharna*, smještena u samome gradu Đakovu te nedaleko smješten kompleks *Ivandvor* na kojemu se nalazi matično stado kobila s pomlatkom. Ivandvor, izgrađen 1912. godine za vrijeme biskupa Ivana Krapca, čine staje i zgrade radničkih stanova izgradene od opeke skladno uklopljene u pejzaž. Sačuvan je u gotovo neizmijenjenome obliku do danas. U okviru Ivandvora bio je objedinjen život konja lipicanaca s obiteljima koje su o njima brinule, kao i proizvodnja hrane potrebne za životinje i ljudi. Zbog toga je kompleks proglašen zaštićenim kulturnim dobrom 2015. godine te je upisan u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske pod brojem Z – 6548. Pastuharna objedinjuje staje za pastuhe, hipodrom, šetalicu, zgradu uprave, zgradu ša stanom za radnike, kovačnicu i druge gospodarske zgrade. Pastuharna je primjer zaokružene cjeline organiziranoga gospodarstva. Noviji sadržaj je zgrada jahaonice, najveća zatvorena jahaonica u Republici Hrvatskoj. U zgradi uprave predstavljena je povijest Ergele te nagrade i rodoslovija grla.

Ergela Đakovo i danas njeguje dobro poznati đakovački tip lipicanca koji je postao obilježje slavonskoga uzgoja, a primjer je prožimanja brige čovjeka o konju u kojemu se čuva tradicija ergelskoga uzgoja.

Temelje Ergele Lipik (danasa *Državna ergela Lipik*), postavio je grof Izidor Janković 1843. godine kada je izgradio ergelu na imanju Izidorovac kraj Lipika u zapadnoj Slavoniji. 1937. godine *Gospodarsko dobro Izidorovac* kupuje Uprava Savske banovine, gdje su nakon pojave infekcione anemije kopitara smješteni konji ergele Stančić koja je rasformirana 1938. godine, te od tada ergela Lipik dobiva status državne ergele. U to vrijeme Ergela Lipik bila je jedina ergela u Europi koja je imala odjel za uzgoj vranih i doratih lipicanaca. Narodni odbor općine Pakrac 1956. godine donosi odluku o napuštanju konjogojskog i početku uzgoja goveda. Tada su matične knjige prenesene u ergelu Đakovo, a oko 80 konja smješteno je na ergele Kutjevo, Vučjak kod Prnjavora (BiH), Đakovo i Poljoprivredno dobro Osijek. 1982. godine, nakon 25 godina prekida, obnovljen je rad ergele. Tijekom Domovinskoga rata zapadna Slavonije je bila ratna zona te je ergela granatiranjem teško oštećena, a veći dio konja kao ratni plijen otpremljen je u Srbiju. Nakon dugotrajnih pregovora Vlade Republike Hrvatske i Republike Srbije na ergelu je 13. listopada 2007. godine враćeno 66 konja. Danas ergela uzgaja 60 - ak konja lipicanske pasmine, a matično stado je u potpunosti obnovljeno. Kompleks ergele Lipik je obnovljen i zaštićeno je kulturno dobro Republike Hrvatske upisano u Registar kulturnih dobara pod brojem Z- 4260 od 2009. godine.

Iako ergele imaju iste uzgojne ciljeve, u Državnoj ergeli Đakovo njeguje se zaprežni tip lipicanskoga konja dok se u Državnoj ergeli Lipik njeguje klasični jahači tip. Ergelski način uzgoja čuva i prezentira način gospodarenja s kraja 19. i poč. 20. stoljeća, objedinjuje proizvodnju hrane, vještine i obrte zastupljene unutar ergele, kao što su potkivanje, te vještine i obrte izvan ergele u kojima se prožima svakodnevica i suživot s gradskim okruženjem (kolari, remenari, užari).

Tradicijski uzgoj lipicanaca i ukorijenjenost u zajednicu

Osobitost hrvatskoga uzgoja lipicanaca je u tome što su lipicanici postali dijelom narodnoga uzgoja i tradicijske kulture. Naročito se uzgoj lipicanaca uvriježio u istočnoj Đakovštini, vinkovačkome, županjskome i brodskome kraju (područjima koja spadaju u povijesne granice Đakovačke biskupije i dijelove nekadašnje Vojne krajine).

Zbog poželjnih svojstava i prihvatanosti u narodu, lipicanac je u posljednja dva stoljeća utjecao na sveukupno hrvatsko konjogojsstvo. Starosjedilačko stanovništvo u istočnoj Slavoniji i Srijemu, poznato po etniku Šokci, posebno je povezano s konjima koji su im služili u obavljanju poljoprivrednih poslova i službi čuvanja granice u vrijeme Vojne krajine. Konji su imali poseban status i ulogu u tradicijskoj kulturi, posebice u raznim običajima (svatovskim, božićnim, pokladnim, jurjevskim) i folklornim tvorbama (književnost, dramski izraz, glazba, ples, likovno stvaranje). Iznimnu važnost i kulturni značaj konja u tradicijskoj kulturi starosjedilačkoga Šokačkog stanovništva Slavonije, Baranje i Srijema izražavali su se u posebnoj pažnji i njezi koja se pružala konjima, naročitim oblicima kićenja i uređivanja o blagdanima i svečanostima, nadjevanju osobnih imena, crkvenim blagoslovima konja itd. Od sve krupne i sitne stoke, Slavonac jedino konja nikada nije koristio u prehrani. Tako su zbog urođene sklonosti i povezanosti s tim plemenitim životinjama, Slavonci Šokci vrlo brzo umjesto domaćih pasmina konja, prihvatali uzgoj lipicanaca. Prihvatanju lipicanaca doprinijele su pasminske osobine koje su udovoljavale potrebama seljačkoga gospodarstva poput dobre čudi s malim zahtjevima za hranom. Lipicanici su bili odraz prestiža i ogledalo imanja na kojemu su uzgojeni te se broj konja iz godine u godinu povećavao. Slavonac Šokac i lipicanac čine jedinstveni lokalni identitet opjevan u tradicijskim i suvremenim pjesmama i skladbama, opisan u pjesničkim stihovima, oslikan i ovjekovječen u likovnim djelima.

Ključnu ulogu u širenju lipicanaca u narodni, seljački uzgoj imale su konjogojske udruge. Prve tri udruge za uzgoj lipicanaca osnovane su 1920. u Starom Petrovom Selu, Rešetarima i Godinjaku kraj Nove Gradiške, a nakon njih osnivaju se i u drugim dijelovima Slavonije. Od samoga osnutka, konjogojske udruge se vežu uz državne ergele čijim lipicanskim grlima, prvenstveno rasplodnim pastusima, unapređuju uzgoj (primjerice konjogojska udruga iz Tominovca kod Kutjeva, osnovana 1922., one iz Ciglenika i Kutjeva, osnovane 1926. itd.). Danas na području Slavonije, Srijema i Baranje djeluje pedesetak konjogojskih udruga i konjičkih klubova u čijemu radu važno mjesto zauzimaju lipicanci.

Zaključak

Od osobite je važnosti što se tradicijski, narodni uzgoj lipicanaca od početka odvijao u tjesnoj povezanosti s ergelskim uzgojem, što mu je osiguralo visoku stručnu razinu i kvalitetu. Od pet slavonskih županija uzgoj lipicanaca je značajno zastupljen u četiri: Osječko - baranjskoj, Vukovarsko - srijemskoj, Brodsko - posavskoj i Požeško - slavonskoj.

Suvremena uloga konjogojskih udruga nadilazi okvire pasminskoga uzgoja pa ima širu kulturnu važnost. Udruge sudjeluju na konjičkim natjecanjima, konjogojskim izložbama i sajmovima, a sve češće i na specijaliziranim priredbama na kojima se prezentiraju i njeguju tradicijska umijeća i vještine: uprezanje konja, sastavljanje i rastavljanje kola, vožnja zaprega, vezanje repova, tekličko jahanje, vožnja na paliji i drugo.

Lipicanci su značajan dio svih važniji smotri folklora u Slavoniji od *Đakovačkih vezova*, *Brodskog kola* i *Ljeta Valpovačkog* do *Vinkovačkih jeseni* i županijskog *Šokačkog sijela*. Na *Đakovačkim vezovima* zaprege i jahači su neizostavan dio svečane festivalske povorke, ali i programa smotre od one prve održane 1967. godine. Na specijaliziranim konjogojskim priredbama u Slavoniji i Baranji (najpoznatije su *Konji bijelci* u Babinoj Gredi i *Bijelo biserje Slavonije* u sklopu *Brodskog kola* u Slavonskome Brodu) lipicanci se prezentiraju kao dio tradicijske kulturne baštine predstavljanjem njihove uloge u životu i radu, ulogom u narodnim običajima te u povezanosti s tradicijskim obrtima neodvojivima od konjogojskog: kolarskom, kovačko - potkivačkom, remenarskom i užarskom.

Sustavno promicanje lipicanske pasmine i njezine suvremene upotrebe odrazilo se i na aktivno oblikovanje kulturnoga identiteta. Obnavljaju se i šire običaji u kojima lipicanci imaju važnu ulogu. Tako se pokladno jahanje iz svoga prvobitnog područja oko Županje sve više širi u druge dijelove Slavonije i Baranje, a raskošni četveropreg đakovačke ergele od Strossmayerovoga vremena do danas je zadržao i ojačao ulogu posebne atrakcije kojom se ističe protokolarna i manifestacijska važnost pojedinih društvenih događaja ili službenih posjeta.

Danas, kada su konji u Slavoniji gotovo potpuno izgubili ulogu radne životinje, sve više jača njihovo višestruko simboličko značenje koje lipicanac uzdiže do razine jednog od bitnih identitetskih obilježja kulturne baštine Slavonije, Baranje i Srijema, a time i Hrvatske.

Povjerenstvo za nematerijalnu kulturnu baštinu Ministarstva kulture na sjednici održanoj 20. veljače 2017. godine ocijenilo je da **Tradicije uzgoja lipicanaca u Slavoniji, Baranji i Srijemu** imaju svojstvo nematerijalnoga kulturnog dobra kako to definira Zakon o zaštiti i očuvanju kulturne baštine u članku 9. stavku 1. alineji 2.

Na osnovi predočene dokumentacije i iznesenih činjenica, a prema preporuci Povjerenstva za nematerijalnu kulturnu baštinu, Stručno povjerenstvo za utvrđivanje svojstva kulturnog dobra na sjednici održanoj 17. ožujka 2017. godine, utvrdilo je da **Tradicije uzgoja lipicanaca u Slavoniji, Baranji i Srijemu** imaju svojstvo kulturnoga dobra.

Donošenjem ovoga Rješenja, sukladno članku 12. stavku 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara na predmetno dobro primjenjuju se citirani Zakon, kao i svi drugi propisi koji se odnose na kulturna dobra.

Sukladno članku 12. stavku 4. istoga Zakona, točkom 5. izreke ovoga Rješenja, određena je obveza upisa predmetnoga dobra u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara. Temeljem članka 16. stavka 1. istoga Zakona određuje se objava toga upisa u „Narodnim novinama“.

Sukladno članku 12. stavku 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, žalba protiv ovoga Rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

Iz gore navedenih razloga riješeno je kao u izreci.

Uputa o pravnome lijeku:

Protiv ovoga Rješenja može se izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe pri Ministarstvu kulture u roku od 15 dana od njegova primitka. Žalba se predaje ovom tijelu neposredno ili šalje poštom preporučeno, a može se izjaviti i u zapisnik. Na žalbu se sukladno članku 9. stavku 2. točki 29. Zakona o upravnim pristojbama („Narodne novine“ broj 115/16), ne plaća upravna pristojba.

Dostaviti:

1. Državna ergela Đakovo i Lipik, Augusta Šenoe 45, 31400 Đakovo UO
2. Turistička zajednica Grada Đakova, Kralja Tomislava 3, 31400 Đakovo UO
3. Turistička zajednica grada Lipika Trg kralja Tomislava 3, 34551 Lipik UO
4. Muzej Đakovštine, Anta Starčevića 34, 31400 Đakovo UO
5. Gradski muzej Požega, Matice hrvatske 1, 34 000 Požega UO
6. Grad Đakovo, Trg dr. Franje Tuđmana 4, 31400 Đakovo UO
7. Grad Lipik, Marije Terezije 27, 32551 Lipik UO
8. Osječko – baranska županija, Trg Ante Starčevića 2, 31000 Osijek UO
9. Požeško-slavonska županija, Županijska 7, 34000 Požega UO

10. Turistička zajednica Osječko - baranjske županije, Kapucinska 40, 31000 Osijek UO
11. Turistička zajednica Požeško-slavonske županije, Županijska 7, 34000 Požega UO
12. Institut za etnologiju i folkloristiku, Šubićeva 42, 10000 Zagreb UO
13. Ministarstvo poljoprivrede, Ulica Grada Vukovara 78, 10000 Zagreb UO
14. Turistička zajednica Vukovarsko - srijemske županije, Glagoljaška 27, 32100 Vinkovci UO
15. Turistička zajednica Brodsko - posavske županije, Petra Krešimira IV br. 2, 35000 Slavonski Brod UO
16. Turistička zajednica grada Županje, Veliki kraj 66, 32270 Županja UO
17. Turistička zajednica grada Slavonskog Broda, Trg pobjede 28/I, 35000 Slavonski Brod UO
18. Vukovarsko - srijemska županija, Županijska 9, 32000 Vukovar UO
19. Brodsko - posavska županija, Petra Krešimira IV br. 1, 35000 Slavonski Brod UO
20. Gradski muzej Vukovar, Županijska 2, Dvorac Eltz 32 000 Vukovar UO
21. Muzej grada Iloka, Šetalište oca Mladena Barbarića bb, 32236 Ilok UO
22. Zavičajni muzej Stjepan Gruber, Savska 3, 32270, Županja UO
23. Muzej Brodskog Posavlja, Starčevićeva 40, 35000 Slavonski Brod UO
24. Gradski muzej Vinkovci, Trg bana Josipa Šokčevića 16, 32100 Vinkovci UO
25. *Konji bijelci*, Babina Greda, Konjogoska udruga Babina Greda, Sajmište 7, 32276 Babina Greda UO
26. *Bijelo biserje Slavonije*, Slavonski Brod, KU Slavonija, Osječka 118, 35000 Slavonski Brod UO
27. *Đakovački vezovi*, Đakovo Turistička zajednica Grada Đakova Kralja Tomislava 3, 31400 Đakovo UO
28. Ljeto Valpovačko, Grad Valpovo, Matije Gupca 32, 31550 Valpovo UO
29. Vinkovačke jeseni, Z.A.K.U.D., Trg Vinkovačkih jeseni 1, 32100 Vinkovci UO
30. *Šokačko sijelo*, Županja, Turistička zajednica Županja, Veliki kraj 66, 32270 Županja UO
31. KU *Konji bili, konji vrani*, Nova Gradiška, Bedem 1e, Vladimira Nazora 42, 35403 Rešetari UO
32. KU *Lipicanac*, I.B.Mažuranić 5, 35208 Ruščica UO
33. KU *Otok*, Vladimira Nazora 1, 32252 Otok UO
34. KU *Stari graničar Županja*, Baruna Trenka 59, 32270 Županja UO
35. KU *Babina Greda*, Sajmište bb, 32276 Babina Greda UO
36. KU *Galop Cerna*, Mala Cerna 105, 32272 Cerna UO
37. KU *Vranac* Donje Novo Selo, Reljkovićeva 126, 32245 Donje Novo Selo UO
38. KK Ravnica Široko Polje, Kolodvorska 1, 31403 Široko Polje UO
39. KU Baranja, Branjin Vrh, Sv. Križa 57, 31301 Branjin Vrh UO
40. KU Koška, Kneza Domagoja 2, 31224 Koška UO
41. KU *Čepin*, Kolodvorska 30, 31431 Čepin UO
42. KU *Đakovština*, Augusta Šenoe 45, 31400 Đakovo UO
43. KU Pleternica, Ivana Šveara 2, 34310 Pleternica UO
44. Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Runjaninova 2, 10 000 Zagreb
  - Konzervatorski odjel u Osijeku, Franje Kuhača 27, 31000 Osijek
  - Konzervatorski odjel u Požegi, M. Peiće 3 34000 Požega
  - Konzervatorski odjel u Vukovaru, Županijska 5, 32000 Vukovar
  - Konzervatorski odjel u Slavonskom Brodu, A. Starčevića 43, 35000 Slavonski Brod
  - Službaza pokretnu, etnografsku i nematerijalnu kulturnu baštinu, ovdje
  - Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske, ovdje
  - Pismohrana, ovdje

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

UPRAVA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE

Klasa: UP/I-612-08/17-06/0035

Urbroj: 532-04-01-03-02/2-17-2

Zagreb, 28. ožujka 2017.

**Popis nositelja nematerijalnoga kulturnog dobra
Tradicije uzgoja lipicanaca na području Slavonije, Baranje i Srijema**

Nositelji dobra dužni su provoditi mjere zaštite radi njegova očuvanja, sukladno Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svim propisima koji se odnose na kulturna dobra, pridržavajući se njegove povjesnotradicijske matrice i pojavnosti. O svim promjenama nositelja nadležno tijelo dužno je obavijestiti Stručno povjerenstvo za utvrđivanje svojstva kulturnoga dobra, koje će sukladno izmjenama revidirati Popis nositelja.

Popis nositelja:

Manifestacije:

1. *Konji bijelci*, Babina Greda, Konjogojska udruga Babina Greda, Sajmište 7, 32276 Babina Greda
2. *Bijelo biserje Slavonije*, Slavonski Brod, K.U Slavonija, Osječka 118, 35000 Slavonski Brod
3. *Đakovački vezovi*, Đakovo Turistička zajednica Grada Đakova Kralja Tomislava 3, 31400 Đakovo
4. *Ljeto Valpovačko*, Grad Valpovo, Matije Gupca 32, 31550 Valpovo
5. *Vinkovačke jeseni*, Z.A.K.U.D., Trg Vinkovačkih jeseni 1, 32100 Vinkovci
6. *Šokačko sijelo*, Županja, Turistička zajednica Županja, Veliki kraj 66, 32270 Županja

Konjogojske udruge:

1. KU *Konji bili, konji vrani*, Nova Gradiška, Bedem 1e, Vladimira Nazora 42, 35403 Rešetari
2. KU *Lipicanac*, I.B.Mažuranić 5, 35208 Ruščica
3. KU *Otok*, Vladimira Nazora 1, 32252 Otok
4. KU *Stari graničar Županja*, Baruna Trenka 59, 32270 Županja
5. KU *Babina Greda*, Sajmište bb, 32276 Babina Greda
6. KU *Galop Cerna*, Mala Cerna 105, 32272 Cerna
7. KU *Vranac* Donje Novo Selo, Reljkovićeva 126, 32245 Donje Novo Selo
8. KK *Ravnica Široko Polje*, Kolodvorska 1, 31403 Široko Polje
9. KU *Baranja*, Branjin Vrh, Sv. Križa 57, 31301 Branjin Vrh
10. KU *Koška*, Kneza Domagoja 2, 31224 Koška
11. KU *Čepin*, Kolodvorska 30, 31431 Čepin
12. KU *Đakovština*, Augusta Šenoe 45, 31400 Đakovo,
13. KU *Pleternica*, Ivana Šveara 2, 34310 Pleternica

POMOĆNIK MINISTRICE

Davor Trupković, dipl. ing. arh.

REPUBLIC OF CROATIA
MINISTRY OF CULTURE

DIRECTORATE FOR THE PROTECTION OF CULTURAL HERITAGE

Class: UP/I-612-08/17-06/0035

Ref. no.: 532-04-01-03-02/2-17-1

Zagreb, March 28, 2017

Pursuant to Article 12, paragraph 1 of the Act on the Protection and Preservation of Cultural Goods (OG no. 69/99, 151/03, 157/03, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14) and Article 20, paragraph 1 and 2, Ordinance on the From, Content and Method of Keeping the Registry of Cultural Goods of the Republic of Croatia (OG no. 89/11 and 130/13), the Ministry of Culture adopts this

DECREE

1.

It is hereby determined that the **Traditions of Lipizzaner Breeding in Slavonija, Baranja and Srijem** is intangible cultural good within the meaning of Article 9, paragraph 1, indent 2 of the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods.

2.

The cultural good referred to in item 1 of this Decree shall be subject to the following system of the protection measures:

- Ensure the availability of the cultural good at the events, festivals, exhibitions, specialised shows, competitions and by presentation in both the printed and electronic media,
- Promote participation of the community, horse breeding societies and individuals who are owners of the goods in identification, definition, presentation and passing on of the good,
- Popularise and promote the cultural good by organising exhibitions, expert meetings, festivals and specialised events, by means of electronic media, audio and video materials and in any other way,
- Encourage passing down and preservation of the cultural good in its original and other environments,
- Educate the qualified personnel to transfer the knowledge and skills in hose breeding and other relevant activities (crafts) by organising seminars, workshops, other forms of either formal and informal education,
- Continue to research the good, document it using any appropriate contemporary documenting form and method and evaluate it both professionally and scientifically by paying special attention to observing the links between the breeding of the Lipizzaner and their social role and significance in the past and present,
- Protect the good by strengthening the national, regional and local particularities of the Lipizzaner breeding by recognising the processes of globalisation and social transformation with the purpose of preventing its extinction or destruction,
- The owners of the cultural good are obliged to implement the measures aiming at its protection in accordance with the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods and any regulations that are related to cultural goods. They also have to comply with the historical and traditional matrix and occurrence.

3.

The owners are all legal and natural persons recorded in the List of Bearers that is a constituent part of this Decision. The competent authority is obliged to inform the Expert Committee for Determining the Cultural Good that revises the List of Owner in accordance with the modifications.

4.

The intangible cultural good referred to tin item 1 of the operative part of this Decree shall be subject to the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods and any regulations referring to cultural goods.

5.

The relevant cultural good shall be entered in the Registry of Cultural Goods of the Republic of Croatia – the List of Protected Cultural Goods, and the information on the entry shall be published in the “Official Gazette”.

6.

The appeal shall not defer enforcement of this Decree.

Rationale

Introduction

The Lipizzaner is a horse breed originating in *Lipica* Stud Farm (in Slovenija), and was named after it. The stud farm was established by the Austrian Archduke Carl II in 1580 with the intention of breeding driving and riding horses for the needs of the imperial court in Vienna. The establishment of the Stud Farm marked the beginning of the Lipizzaner breed, one of the oldest horse breeds in Europe, whose distinguished features were perfected specifically and carefully. Lipizzaner foals are born with a dark coat which changes into a lighter shade over the first years of life. At the age of ten their coat becomes light grey. The main characteristics of the Lipizzaner breed are their intelligence and stamina. They have a long head, with a straight or slightly convex profile, their neck is sturdy, yet arched and withers that are low, muscular and broad. They have a wide, deep chest, broad croup, and muscular shoulder. The legs are well-muscled and strong suitable for any action. The Lipizzaner horses range between 155 and 160 cm in height. The adult Lipizzaner horses are most commonly grey, but there is a certain percentage of Lipizzaner horses with an even darker coat (bays, black horses and rarely brown). Nowadays, the Lipizzaner horses are mostly bred in the area of the former Habsburg Monarchy, later Austro-Hungarian Empire: Austria, Germany, Italy, Slovenia, Czech Republic, Slovakia, Hungary, Romania, Serbia and Croatia. In Croatia, the Lipizzaner breed is mostly represented in Slavonija, Baranja and Srijem.

The Lipizzaner breed is protected by a set of regulations that adopted on the global, European and national level: *Convention on Biological Diversity form 1992*, *Strategy and Action Plan for Protection of Biological and Landscape Diversity of the Republic of Croatia from 2008*, *National Program for Conservation of Native and Protected Domestic Animals Breeds in the Republic of Croatia from 2010*, and by inscribing the Lipizzaner on the *List of Native and Protected Breeds and Strains of Domestic Animals and their Required Number* from 1998, revised in 2013 for the last time.

This Decision protects the Lipizzaner breeding tradition as an important part of the cultural heritage of Croatia. There are two forms of Lipizzaner breeding in Croatia today: breeding on the state stud farms and traditional breeding on individual farms. Both of these forms of breeding have been closely connected and harmonised since the 19th century. This connection has been especially emphasised since the 2020s when the first farmers' breeding societies were established in Slavonia.

A Short History of Lipizzaner Breeding in Croatia

The breeding of Lipizzaner horses played an important role in the Croatian history, especially in the life of the noblemen, gentry and military class as well as in the life of ordinary people. However, the Military Frontier in Croatia had a positive contribution on the horse breeding and expansion of the Lipizzaner breed in the villages since at that time farmers were given stallions and their foals were bought etc. The first Lipizzaner horses on the Croatian territory were bread on the stud farm of Earl Andrija Janković in Terezovac (todays' Suhopolje) near Virovitica around 1700. It is the stud farm where the *Tulipan* line was created around 1800. This line was accepted as one of the eight primary stallion lines of the Lipizzaner breed and it is the only one originating in the Republic of Croatia.

One of the institutions important for the history of the Lipizzaner breeding in the Republic of Croatia was the first Lipizzaner state stud farm in Stančić near Zagreb established in 1919. In Stančić, a standard type of the Croatian Lipizzaner was created whose characteristics were adjusted to the breeding needs on both the stud and the private farms in the large part of Croatia. This type was named the best European Lipizzaner type on the international exhibition and competition in Aachen in Germany in 1939.

The former state stud farm in Kutjevo substantially contributed to the Lipizzaner breeding, even before the World War II, and especially after it when it got the status of the Military Lipizzaner Stud Farm and became the best stud farm in the former Yugoslavia.

In the second half of the 19th and the first half of the 20th century, the stud farms in Cabuna and Suhopolje near Virovitica, then the stud farms in Đakovo, Lipik, Vukovar and Orlovnjak near Osijek also gained reputation as extraodrinary and primary Lipizzaner stud farms. However, today only the stud farms in Đakovo and Lipik preserved the breeding of the Lipizzaner breed and took over a large part of the breeding material of the Kutjevo and Stančić stud farms.

Breeding of Lipizzaner on Stud Farms

The *Đakovo State Stud Farm* is one of the oldest stud farms in Europe today. It was mentioned for the first time in documents originating in 1506, and it was well known for the breeding of Arabian horses. In 1806, 300 horses were evacuated from the Lipica Stud Farm in order to protect them from the Napoleon army and they were placed in the stables of the bishop Antun Mandić in Đakovo. The Lipizzaner horses stayed at the Đakovo Stud Farm for more than a year, and after they were returned to Lipica, a part of them remained in Đakovo. Since that time, the knowledge required for the breeding of Lipizzaner started to grow as well as the awareness of the awareness of the cultural value. That was the beginning of the Lipizzaner breeding in the Đakovo region.

In the second half of the 19th century, at the time of the bishop Josip Juraj Strossmayer, the Đakovo Stud Farm started with the breeding of Lipizzaner horses and experienced a boom. In 1866, a Lipizzaner stallion won the first place at the Economic Fair in Vienna. The Đakovo Diocese opted for the breeding of Lipizzaner horses for their own needs because of their characteristics: endurance, speed, stamina, discipline and manner of moving. The Diocese also encourage expansion of the breeding to the private farms. The Lipizzaner were considered a pride of the diocesan manor, and besides the bishop Strossmayer's carriage pulled by four white Lipizzaner horses, Strossmayer's successor bishop Ivan Krapac and Bishop Antun Akšamović also continued the breeding of Lipizzaner. The stud farm was nationalised in 1945 and, since then, it has been state-owned and functioning as Đakovo State Stud Farm. The Đakovo Stud Farm comprises the *Stallion Station*

situated in the city of Đakovo and the location *Ivandvor* where the stud herd of mares with their foals are situated. The horse stables and apartments for workers at the Stud Farm, at the location of Ivandvor, were built in late 1912 by Bishop Ivan Krapac and perfectly fitted in the surrounding landscape. Their authentic shape and form have been preserved to present day and the Lipizzaner and the families who took care of them lived there unified. The life at the location of Ivandvor was so organised that all the required food supply for both the horses and the people there was ensured. Therefore, this complex was named the protected cultural good and inscribed in the Registry of Cultural Goods of the Republic of Croatia under the no. Z – 6548 in 2015. The Stallion Station comprises stables for the stallions, a race track, a horse promenade, an administration building, and a residential building for the workers, a blacksmith's workshop and other outbuildings. The Stallion Station is an example of a complete and well-organised farm. The latest addition to the content of the Stallion Station is the largest indoor manege in the Republic of Croatia. The administration building at the Stallion Station also includes a section that presents the history of the Stud Farm, as well as the received awards and the genealogy of the horses.

The Đakovo Stud Farm breeds the well-known Đakovo Lipizzaners that became typical for the Slavonian breeding and that represent an example of the human care for horses by preserving the tradition of stud farm breeding.

The Lipik Stud Farm (today's' *Lipik State Stud Farm*) was founded by the count Izidor Janković in 1843 when he built a large stud farm on his estate Izidorovac in the vicinity of Lipik in the Western Slavonija. In 1937, *Izidorovac* purchased by the Administration of the Sava County bought the Izidorovac estate to accommodate horses from the Stancić Stud Farm, dissolved in 1938, after an outbreak of a contagious horse blood disorder. It was when the Lipik Stud Farm became the State Stud Farm. At that time, the Lipik Stud Farm was the only stud farm in Europe with a section for breeding of black and bay Lipizzaners. In 1956, the People's Committee of the Pakrac Municipality reached a decision to abandon horse breeding and to propel cattle breeding. The registers were brought to the Đakovo Stud Farm and around 80 horses were sent to stud farms in Kutjevo, Vučjak near Prnjavor, Đakovo and the Agricultural Estate Osijek. In 1982, after 25 years, the stud farm was re-established. The Western Slavonia was affected by the Homeland War and the stud farm was severely damaged by the war operations. The majority of horses were taken to Serbia as the spoils of war. After long negotiations between the Government of the Republic of Croatia and the Republic of Serbia, 66 horses were brought back to the Stud Farm on October 13, 2007. The Lipik Stud Farm today has around 60 Lipizzaner horses, and the main herd has been fully renewed. The overall complex of the Lipik Stud Farm has been restored and it is now a protected cultural good of the Republic of Croatia inscribed in the Registry of Cultural Goods of the Republic of Croatia under the no. Z – 4260 in 2009. Although both stud farms have the same breeding goals, the Đakovo State Stud Farm "specialised" in Lipizzaner horses of the carriage type, whereas the Lipik State Stud Farm "specialised" in breeding of the "classic" riding type. The stud farm breeding preserves and presents the management methods from the end of the 19th and beginning of the 20th century. It includes the food production, skills and crafts represented within the stud farm, such as horse shoeing, and other skills and crafts required for performing of daily tasks and coexistence with the neighbouring city (wheelwrights, saddlers, ropers).

The Traditional Lipizzaner Breeding and Deep-rootedness into the Community

The Croatian Lipizzaner breeding is distinctive for the Lipizzaner here became a part of the private breeding and tradition. This is especially the case in the eastern part of the Đakovo Region, in the regions of Vinkovci, Županja and Slavonski Brod (these are the areas that historically speaking belong within the boundaries of the Đakovo Diocese and Military Frontier).

Considering their desirable qualities and the fact that they are generally well-accepted, the Lipizzaner horses had a huge impact on the overall Croatian horse breeding in the past two centuries. There is a strong connection between the indigenous people of the Eastern Slavonija and Srijem, known as "Šokci" and horses that served them in the farming activities and the activities related to keeping the frontier at the time of the Military Frontier. Horses had a special status and played a special role in the tradition, various customs (wedding, Christmas, Shrovetide, St. George's), folklore performances (literature, drama, music, dance, visual art). The exceptional importance and the cultural significance of horses in the traditional culture of the indigenous people of Slavonija, Baranja and Srijem were visible in the special care that was taken of horses, especially in the ways they were decorated on special occasions, in the names they were given, in the church blessings of the horses, etc. Out of all cattle and domestic animals, horses are the only ones that the people from Slavonia never used for food. Because of their natural affection for and connection with these noble animals, the people from Slavonija, "Šokci" soon embraced breeding of Lipizzaner instead of other domestic breeds. This was also contributed by the characteristics of the Lipizzaner that met the need of the farming people, such as their good nature and minimum requirements in terms of the food. The Lipizzaner were a matter of prestige and the reflection of the estate where they were bred, so that the number of horses would increase over the years. The indigenous people of Slavonia and the Lipizzaner represent the symbols of the unique local identity that has often been the theme of both the traditional and the modern songs. It was described in verses, painted and made immortal in the works of art.

Small horse breeding societies played a key role in expansion of the Lipizzaner breed in the segment of the private farm breeding. The first three societies were established in 1920 in Staro Petrovo Selo, Rešetari and Godinjak in the vicinity of Nova Gradiška. After these three, other societies were also established all over Slavonia. Ever since they have been established, the horse breeding societies were connected to the state stud farms whose Lipizzaner horses, primarily stallions are used to improve the breeding (e.g. the Horse Breeding Society from Tominovac near Kutjevo, established in 1922, and the Horse Breeding Society from Ciglenik and Kutjevo established in 1926, etc.). There are around fifty horse breeding associations and clubs that are active in Slavonija, Baranja and Srijem today. The Lipizzaner take up a very important place in their work.

Conclusion

It is of particular importance that the traditional, private breeding of Lipizzaner horses has been from the beginning closely connected with the stud farm breeding, which ensured its high professional level and quality. The breeding of the Lipizzaner is significantly present in four out of five Slavonian counties: Osijek-Baranja County, Vukovar-Srijem County, Brod-Posavina County and Požega-Slavonija County. The contemporary role of the horse breeding societies goes beyond the pure breeding, it also has a wider cultural importance. The horse breeding societies participate in equestrian competitions, horse breeding exhibitions and fairs, and in specialised events where the traditional crafts

and skills are presented: hitching the carriage, installation and dismantling of the carriage, driving of wagons, braiding horse tails and different types of horse rides.

The Lipizzaner horses are an important part of all folklore festivals in Slavonija, from *Dakovački vezovi*, *Brodska kolo* and *Ljeto valpovačko* to *Vinkovačke jeseni* and *Šokačko sijelo* in Županja. Carriages and rides have been an inevitable part of the *Dakovački vezovi* procession as well as of the program of this folklore even from its very beginning in 1967.

At the specialised horse breeding events in Slavonija and Baranja (the most prominent are *Konji Bijelci* in Babina Greda and *Bijelo biserje Slavonije* within *Brodska kolo* in Slavonski Brod), the Lipizzaner horses are presented as a part of the cultural heritage at the specialised horse breeding events in Slavonija by presenting their role in the customs and the life and work of the local people as well as their connection with the traditional crafts that are inseparable from the horse breeding: wheelwrights, farriers, saddlers and ropers).

A systematic promotion of the Lipizzaner breed and its contemporary use affected the active definition of the cultural identity. Many customs in which Lipizzaner horses play an important role have been protected and perpetuated. E.g. the riding on the occasion of Shrovetide that was initially typical of the region around Županja has no expanded to the other parts of Slavonija and Baranja as well, and the gorgeous chariot drawn by four horses that was typical for the Strossmayer time has kept and even strengthened its role as a special attraction that emphasises the importance of particular events or official visits and the relevant protocol.

Now, that the horses almost fully lost the role of a working animal, the symbolism of their role in the society is gaining in importance up to the level where the Lipizzaner is perceived as one of the substantial features of the identity of the cultural heritage of Slavonija, Baranja and Srijem, as well as Croatia in general.

The Committee for Intangible Cultural Heritage of the Ministry of Culture assessed at its session held on February 20, 2017, that the **Traditions of Lipizzaner Breeding in Slavonija, Baranja and Srijem** may be considered intangible cultural good as set forth by the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods, Article 9, paragraph 1, indent 2.

Based on the presented documents and facts, and in accordance with the recommendation of the Committee for Intangible Cultural Heritage, the Expert Committee for Determining the Cultural Good at its session held on March 17, 2017 concluded that the **Traditions of Lipizzaner Breeding in Slavonija, Baranja and Srijem** has the features of a cultural good.

By adopting this Decree, in accordance with Article 12, paragraph 1 of the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods this cultural good subject to the specified Act and any other regulation referring to the cultural goods. In accordance with Article 12, paragraph 4 of the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods, the item 5 of the operative part of this Decree specifies the obligation of registering the relevant good in the Registry of Cultural Goods of the Republic of Croatia – the List of Protected Cultural Goods. The registration shall be published in the Official Gazette of the Republic of Croatia pursuant to Article 16, paragraph 1 of the said Act.

In accordance with Article 12, paragraph 5 of the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods, the appeal against this Decree shall not defer its enforcement.

For the above specified reasons it has been decided as specified in the operative part of the Decree.

Remedy:

An appeal may be lodged against this Decree to the Appeal Committee of the Ministry of Culture within 15 days as of the date of receipt of this decision. The appeal may be submitted to the above authority directly or via registered mail, or verbally by making a statement. The appeal is not subject to the administrative fee, in accordance with Article 9, paragraph 2, item 29 of the Administrative Fees Act (Official Gazette, no. 115/16)

Copy to:

1. Đakovo and Lipik State Stud Farm, Augusta Šenoe 45, 31 400 Đakovo UO
2. Đakovo Tourist Board, Kralja Tomislava 3, 31 400 Đakovo UO
3. Lipik Tourist Board, Trg kralja Tomislava 3, 34 551 Đakovo UO
4. Đakovo Region Museum, Ante Starčevića 34, 31 400 Đakovo UO
5. Požega City Museum, Matice hrvatske 1, 34 000 Požega, UO
6. City of Đakovo, Trg dr. Franje Tuđmana 4, 31 400 Đakovo UO
7. The City of Lipik, Marije Terezije 27, 32 551 Lipik UO
8. Osijek-Baranja County, Trg Ante Starčevića 2, 31 000 Osijek UO

9. Požega-Slavonija County, Županijska 7, 34 000 Požega UO
10. Osijek-Baranja County Touris Board, Kapucinska 40, 31 000 Osijek UO
11. Požega-Slavonija County Tourist Board, Županijska 7, 34 000 Požega UO
12. Institute for Ethnology and Folklore, Šubićeva 42, 10 000 Zagreb UO
13. Ministry of Agriculture , Ulica Grada Vukovara 78, 10 000 Zagreb UO
14. Vukovar – Srijem County Tourist Board, Glagoljaška 27, 32 100 Vinkovci UO
15. Brod-Posavina County Tourist Board, Petra Krešimira IV no. 2, 35 000 Slavonski Brod UO
16. Županja Tourist Board, Veliki kraj 66, 32 270 Županja UO
17. Slavonski Brod Tourist Board, Trg pobjede 28/I, 35000 Slavonski Brod UO
18. Vukovar-Srijem County, Županijska 9, 32 000 Vukovar UO
19. Brod-Posavina County, Petra Krešimira IV br. 1, 35000 Slavonski Brod UO
20. Vukovar Municipal Museum, Županijska 2, Dvorac Eltz 32 000 Vukovar UO
21. Ilok Municipal Museum, Šetalište oca Mladena Barbarića bb, 32 236 Ilok UO
22. Stjepan Gruber Museum, Savska 3, 32 270, Županja UO
23. Brod Regional Museum, Starčevićeva 40, 35 000 Slavonski Brod UO
24. Vinkovci City Museum, Trg bana Josipa Šokčevića 16, 32 100 Vinkovci UO
25. *Konji bijelci*, Babina Greda, Konjogoska udruga Babina Greda, Sajmište 7, 32 276 Babina Greda UO
26. *Bijelo biserje Slavonije*, Slavonski Brod, KU Slavonija, Osječka 118, 35 000 Slavonski Brod UO
27. *Dakovački vezovi*, Đakovo Turistička zajednica Grada Đakova Kralja Tomislava 3, 31 400 Đakovo UO
28. Ljeto Valpovačko, Grad Valpovo, Matije Gupca 32, 31 550 Valpovo UO
29. Vinkovačke jeseni, Z.A.K.U.D., Trg Vinkovačkih jeseni 1, 32 100 Vinkovci UO
30. *Šokačko sijelo*, Županja, Županja Tourist Board, Veliki kraj 66, 32 270 Županja UO
31. KU *Konji bili, konji vrani*, Nova Gradiška, Bedem le, Vladimira Nazora 42, 35 403 Rešetari UO
32. KU *Lipicanac*, I.B.Mažuranić 5, 35 208 Ruščica UO
33. KU *Otok*, Vladimira Nazora 1, 32 252 Otok UO
34. KU *Stari graničar*, Županja, Baruna Trenka 59, 32 270 Županja UO
35. KU *Babina Greda*, Sajmište bb, 32 276 Babina Greda UO
36. KU *Galop Cerna*, Mala Cerna 105, 32 272 Cerna UO
37. KU Vranac Donje Novo Selo, Reljkovićeva 126, 32 245 Donje Novo Selo UO
38. KK Ravnica Široko Polje, Kolodvorska 1, 31 403 Široko Polje UO
39. KU Baranja, Branjin Vrh, Sv. Križa 57, 31 301 Branjin Vrh UO
40. KU Koška, Kneza Domagoja 2, 31 224 Koška UO
41. KU Čepin, Kolodvorska 30, 31 431 Čepin
42. KU Đakovština, Augusta Šenoe 45, 31400 Đakovo UO
43. KU Pleternica, Ivana Šveara 2, 34 310 Pleternica UO
44. Ministry of Culture, Directorate for the Protection of Cultural Heritage, Runjaninova 2, 10 000 Zagreb
  - Conservation Department in Osijek, Franje Kuhača 27, 31 000 Osijek
  - Conservation Department in Požega, M. Peića 3, 34 000 Požega
  - Conservation Department in Vukovar, Županijska 5, 32 000 Vukovar
  - Conservation Department in Slavonski Brod, A. Starčevića 43, 35 000 Slavonski Brod
  - Service for Movable, Ethnographic and Intangible Cultural Heritage, here
  - Registry of Cultural Goods of the Republic of Croatia, here
  - Archives, here

REPUBLIC OF CROATIA, MINISTRY OF CULTURE
DIRECTORATE FOR THE PROTECTION OF CULTURAL HERITAGE
Class: UP/I-612-08/17-06/0035
Ref. no.: 532-04-01-03-02/2-17-2
Zagreb, March 28, 2017

**The List of Bearers of the Intangible Cultural Heritage
Traditions of the Lipizzaner Horse Breeding in Slavonija, Baranja and Srijem**

The owners of the cultural good are obliged to implement the measures aiming at its protection in accordance with the Act on Protection and Preservation of Cultural Goods and any regulations that are related to cultural goods. They also have to comply with the historical and traditional matrix and occurrence. The competent authority is obliged to inform the Expert Committee for Determining the Cultural Good that revises the List of Bearers in accordance with the modifications.

The list of bearers:

Events

1. *Konji bijelci*, Babina Greda, Babina Greda Horse Breeding Society, Sajmište 7, 32 276 Babina Greda
2. *Bijelo biserje Slavonije*, Slavonski Brod, Slavonija Horse Breeding Society, Osječka 118, 35 000 Slavonski Brod
3. *Đakovački vezovi*, Đakovo, Tourist Board of the City of Đakovo, Kralja Tomislava 3, 31 400 Đakovo
4. Ljeto Valpovačko, City of Valpovo, Matije Gupca 32, 31 550 Valpovo
5. Vinkovačke jeseni, Z.A.K.U.D., Trg Vinkovačkih jeseni 1, 32 100 Vinkovci
6. *Šokačko sijelo*, Županja, Županja Tourist Board, Veliki kraj 66, 32 270 Županja

Horse Breeding Societies (KU):

1. KU *Konji bili, konji vrani*, Nova Gradiška, Bedem 1e, Vladimira Nazora 42, 35 403 Rešetari
2. KU *Lipicanac*, I.B.Mažuranić 5, 35 208 Ruščica
3. KU *Otok*, Vladimira Nazora 1, 32 252 Otok
4. KU *Stari graničar Županja*, Baruna Trenka 59, 32 270 Županja
5. KU *Babina Greda*, Sajmište bb, 32 276 Babina Greda
6. KU *Galop Cerna*, Mala Cerna 105, 32 272 Cerna
7. KU *Vranac Donje Novo Selo*, Reljkovićeva 126, 32 245 Donje Novo Selo
8. KK *Ravnica Široko Polje*, Kolodvorska 1, 31 403 Široko Polje
9. KU *Baranja, Branjin Vrh*, Sv. Križa 57, 31 301 Branjin Vrh
10. KU *Koška, Kneza Domagoja* 2, 31 224 Koška
11. KU *Čepin*, Kolodvorska 30, 31 431 Čepin
12. KU *Đakovština, Augusta Šenoe* 45, 31 400 Đakovo,
13. KU *Pleternica, Ivana Šveara* 2, 34 310 Pleternica

POMOĆNIK MIASSISTANT MINISTER

Davor Trupković

Link to the element in Croatian language:

<https://www.min-kultura.hr/default.aspx?id=6212&kdId=399482348>
<https://www.min-kultura.hr/default.aspx?id=6212&kdId=397961960>

(accessed 11. 3. 2020)

The screenshot shows a web browser window for the Croatian Ministry of Culture's website. The URL in the address bar is <https://www.min-kultura.hr/default.aspx?id=6212&kdId=399482348>. The page title is "KULTURNA BAŠTINA > Registr kulturnih dobara". The search query "Dakovo, Tradicije uzgoja lipicanaca u Slavoniji, Baranji i Srijemu" is entered in the search bar. The search results show a single item: "Dakovo, Tradicije uzgoja lipicanaca u Slavoniji, Baranji i Srijemu". Below the result, detailed information is provided: "Oznaka dobra: Z-6918", "Pravni status: zaštićeno kulturno dobro", "Vrsta: nematerijalno kulturno dobro", "Klasifikacija: znanje i vještine", "UNESCO zaštita: ne", "Smještaj: Adresa: -, Mjesto: Đakovo, Općina/grad: ĐAKOVO, Županija: Osječko-baranjska". The left sidebar contains links for "KULTURNE DJELATNOSTI" and "KULTURNA BAŠTINA", including "Novosti", "Nepokretna kulturna baština", "Pokretna kulturna baština", "Nematerijalna kulturna baština", "Arheološka kulturna baština", "Dokumentacijske zbirke", "Uprava za zaštitu kulturne baštine", "Konzervatorski odjeli", "Hrvatsko vijeće za kulturna dobra", "Zaštitni radovi", "Zvanična struci", "Dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara", "E-postupci", "Propisi", and "Strategija zaštite, očuvanja i održivog gospodarskog korištenja kulturne baštine". The top navigation bar includes links for "NASLOVNA", "NATJEČAJI", "FINANCIRANJE", "PROPRIJI", "ČESTA PITANJA", "KONTAKT", "ENGLISH", and "e-Gradani". The logo of the European Union is visible on the left side of the page.